

April May je jedno z tých dievčat, ktorým ide všetko od ruky, ale pritom sa nepovyšuje nad ostatných (ako niektoré iné dievčatá z triedy).

Nesnaží sa zapadnúť ako ostatné. Robí si, čo chce (vd'aka čomu je ešte obľúbenejšia!).

No vždy sa až **PRÍLIŠ SNAŽÍ**, aby v bejzbale vyhrala!

Mama sa na chvíľku zamyslela a potom povedala: „Fajn.“

Chvíľku som nehybne čakal, pre prípad, že by po „fajn“ nasledovali potoky slz.

Ale ona sa len zvrtila, zapla si svoj podcast a zrazu zahučali slová: „**ŠTYRI ODSEKNUTÉ PRSTY**“.

Usúdil som, že je najvyšší čas odísť.

Keď ma ocko zbadal kráčať do obývačky s tanierom v ruke, vyvalil oči.

Nič nepovedal, len s veľkým úškrnom potľapkal miesto vedľa seba, akoby vyhral v lotérii alebo čo.

Netušil som, čo pozerá.

Usadil som sa, otvoril si kečup a začal som ho **LIAT'** do ragú.

Potom som pridal **DRUHÚ** vrstvu.

Otec pozrel na fľašku, potom na mňa.

Za normálnych okolností by to patrične okomentoval!
Priveľa cukru, bla-bla.

Ale ak človek minie celé rodinné **ÚSPORY** na **MAN-GUSTIU FARMU** a jeho rodina už nikdy v živote nebude môcť ísť na dovolenku (ani do toho karavanu, čo smrdel ako grcka), potom asi nemá právo nariekať pre to, koľko kečupu míňate, všakže?

Spomenul som si na to, ako som pred pár týždňami započul, čo cez telefón vraví mama tete Gemme.

„Minul všetko! **DO CENTU!** Roky sme šetрили. Boli to peniaze na nájom a pre prípad núdze! A teraz sú fuč... a my vlastné **MANGUSTIU FARMU!**“

Nikto z nás netušil, čo je to mangusta.

Ocko však tvrdil, že **ON** vie, čo to je, ale keď mu mama podala pero, aby nakreslil mangustu, nevedel ako.

Skúsil som to aj so svojím kamarátom Bilalom, a ten nakreslil čudnú tvár, ktorá vyzerala trochu ako človek, len s milión mihalnicami a veľkými, prekvapenými ústami do O.

Očividne skúša nový umelecký štýl zvaný **ABSTRAKCIA**. Preberali sme ho v škole na výtvarnej a inšpiroval sa. Bilal, to je kamoš na pohľadanie.

